

DEFINITIO FORENSIS:

6
2

An Testes solum ad ingenuitatis probationem sufficiant?

SOLA *testatione* prolatam, nec alijs legitimis adminiculis causam approbatam, nullius esse momenti certum est, & Imperatorū Cari, Carini, ac Numeriani oraculo approbatum. (1) Verum absit ab iurisdictione nostrae sanctissimis Sacerdotibus, ut *testatio* hic pro teste forsitan accipiatur, in quo Virum alias Excellentissimum pariter ac doctum (2) lapsum fuisse nihil vetat; sed vel pro Tabulis, absentium, & iniuratorum *testimonium* praefertentium, sed eorum tantū sūgillo obgnatis, ut apud Quintilianum (3) sub quo sensu, & *testimonium* etiam non nunquā dici solent, ut apud Ciceronem, (4) eoque pertinet Rescriptū Divi Hadriani. (5) Et apud nostros *Littera sigillata* dicuntur, ut in altero ex Foris (6) hinc obiter in Iustrando, in quo earum usus ad debita probanda, nisi fuerint publica instrumenta, à Iacobo II. sublatus fuit. Vel cū quid accidebat extra iudiciū, cuius tamen in iudicio fidem fieri oporteret, uti *denunciations*, quae *testato* fiebant, & *testationes* etiā dicebantur, (6) itē & *interpellationes* licet inter privatos, ut apprimē Idē Cicero. (7) eoque spectat Pauli Responsum (8) ubi *testatione* Lucius Tirtius probare volebat se iniuriam accepisse à Gayo Seio, & Modestini (9) ubi volebat ipse cum audiri, qui ad verius fidem *testationis* suae vacillasset, quod idem est, ac si contra signum situm falsum *testificaret*; (10) unde, & differentiam hanc inter *testationem*, & *testimonium* se de legimus, apud Marcianum (11) & Ulpianū (12) I. Cōsultos: Apud nostros verō *testationes* ex, *certificationes* vltimo nomine

passim audiunt, & à Tabellionibus quotidie partibus traduntur, ut illis quid, & qua die, apud ipsorum Acta gestum fuerit, memoriae sit. Vel tandem pro Testis *affirmatione*, aut *negatione*, mera, sive illius (ut nostris magis arrideat) sicca *depositione*, (13) ut apud Canonistas quoque accipi solent; (14) quae cum *sola* est, i. e. nuda, & sine ratione aliqua sui dicti, parum, vel *nullius momenti* merito iudicatur. (15) Absit ergo, iterum inquam, ut lex ita accipiatur *de causa*, i. e. lite, *sola testatione prolatā*, i. e. Testibus tantum suffulta, sive verificata, quod ab illius specie procul, & procul est; sed vel de *causa testationibus* tantum roborata, si *testationem* hic primo modo accipiamus; vel si secundo modo, de *causa*, i. e. causali, (ut magis dicam cum Philosophis) talis, aut talis facti, puta quare Petrus immunis sit à gabellis; quae cū *sola*, i. e. nuda *testatione*, sive *attestatione* Testis tantum profertur, veluti si diceret, Scio Petrum immunem esse à gabellis, quia ingenuus est, nec alijs legitimis adminiculis approbetur, i. e. optimam esse causam, sive rationem illam, quare id ita procedat, ostendatur, (16) merito *nullius momenti* est. Unde etiam legitima adminicula, quae hic desiderantur, ad *causam*, sive causalem talis *testationis*, *attestationis*ve optimam iudicandam, externa instrumenta, & alterius generis probationes esse ne dicatur, id enim quid aliud esset, quam affirmare, si hoc modo accipi deberent, nullam causam Testibus tantum sat comprobari posse, quod non minus ab iure divino (17) quam ab humano (18) abhorret; sed va-

lidiſſimæ rationes ea ſunt, quibus Teſtis dictam ſuam *ſtationem*, ſive atteſtationem, ſuſtulit; veluti ſi in propoſita ſuperius ſpecie, Scio Petrum immuncem eſſe à gabellis, quia ingenuus eſt, addat quomodo ingenui à talibus contributionibus immunes ſint, & hoc ipſe vel videt, vel ſciat; quod ad hanc eandem legem meliores quoque illius Interpretet ſat inuunt. (19)

II. Cæterum neque eu. moheſt, dimidio, & amplius ſæculo, ante allatam Imp. legem, Alexandrum quoque Imp. Carpo in hæc potiſſimum verba reſcripſiſſe. (20) ſi ibi *controverſia ingenuitatis ſit, defende cauſam tuam instrumentis, & argumentis quibus potes; ſoli enim teſtes ad ingenuitatis probationem non ſufficiunt*. Agnoſcimus enim, & probamus Imp. ſententiam, quæ plana aperta que eſt; nam cum Carpo *instrumenta, & argumenta præto forte eſſent*, quibus ſat poſſet *controverſia ingenuitatis ſua defendere; & id facere forſan non audeſet*; eo quod teſtium penuria laboraret; bene ac ſapienter illi ab Imp. conſulcum fuit, dum poſſe ipſum etiam *instrumentis, & argumentis controverſiam ingenuitatis ſua defendere, & notum fecit illi, ibi: quibus potes, & ut ſaceret monuit ibi: defende; nam ut Idem Imp. ſubiungit: Solummodo teſtes ad ingenuitatis probationem non ſufficiunt, à. e. non ſolummodo Teſtes, (21) ſed etiam instrumenta, & argumenta, quibus quoque ingenuitatis cauſa probari poteſt, (22) quod Ezerus. Notator ad hanc eandem legem planè agnoſcit. (23) Addit tamen (ſubiungit non nullus) porro videbatur dicendum Teſtibus ingenuitatem probari non poſſe, nam ingenui *oras, & naſcitur conſcribi ſolent, (24) videri exinde ad probationem ingenuitatis ſcripturam præciſſe requiri, quæ ab eius patritate ſit, ex æta. Bene forſan ubi conſcribi ſoleat, (25) verum ubi non ſoleat, veluti in**

Regno noſtro, in quo vſtariuſ id eſt, ceſſat planè ea ratio dubitacii ab C. V. hic, ex Romano more, indicata, & nihil obeſſe verè ac legitime explicationi, ſupra ab ipſo conſuetæ, necceſſe eſt.

III. Sed tandem iſta Nobis quid Aragonicis viris, propriæ que ſalutis Auctoribus? quid, inquam, Nobis, cum Romanorum iure, moribus, formulis, à quibus Nos ſtrenua Gothorum Regum arma iam pridem vindicantur? Libeat ergo propriuſ, quid circa ingenuitatum probationem, annotiſ patriæ legibus cautum adinveniatur inquirere, & ex antiquo Fororum laccetanorum Codice hic iam dare. (26) *Qui dixi qui es Inſançon, & no es credit, donga dos iuradors al poder del Rey, ó daquil qui lo Rey mandará, & les iuradors deben ſer Cavallers Inſançons, qui ſien ſes parents de part del Payre, aſſi com deu dar Inſançon qui vol probar ſa Inſançon; & ſi obs eſt qui a queſt dos iuradors puyeſſen moſtrar lo caſal don es Inſançon. Es ſi por aventura ſon probats a queſt iuradors, que falſan Et ayan iurats ſobre la Croc, & los Evangelis, ſobre los quales deben iurar, ſian tot temps vilans peyers del Rey, & ſi tota lur genovilla, & generacion, & aquil qui les dona per teſtimonis, ſia Inſançon per tot temps. Qui Forus in Compilac. Regis Iacobi Ann. 1247. ita latine eſt redditus, (27) *Faſtigatus pro ſua Inſançon, habet duos milites ex parte Patriæ conſanguineos iuratores, qui tactis ſacroſanctis Evangelijs aſſerant ipſum Inſançonem, & caſale oſtendant ſi necceſſe fuerit, a quo ſua proceſſit ingenuitas. Tamen ſalva Inſançonie ſemper debet fieri in poſſe Domini Regis, vel cuius ipſe mandaverit; & ſi probatum fuerit, quod Milites iuratores iuraverunt falſitatem, amittant ipſi, & tota eorum generatio perpetuo libertatem, & eſſicianur villani (28) eorum, & is pro quo iuraverunt ad-**

quirat perpetuo libertatem; Neque aliter eadem de re etiam cautum alio Foro (29) eiusdem Codicis, ibi: *si aliquis Infançon Cavaler, ó altre home, demanda ad algun altre home, & dix que es son vilan, & que lo deu servir en raxo de vilan, puis nega que no es vilan, deu dar dos iuradors Infançons, que iure a por el que no es vilan peyzer, & abans es solt el, & tots aquils que d' se yndrán del per tots temps daquil qui lo demandava per vilan, & de ses antecessors.* Latinitati etiam ita donato in d. Compilac. dicti Iacobi Regis, ibi: (3) *Item quicumque Miles, Infansio aut alius (31) dixerit contra alium hominem, quod suus Vassillus (32) est, & debet ei servire ratione de villano, & negaverit interrogatus, quod non est suus villanus, ad hoc probandum debet dare duos Infansiones qui iurent pro illo super librum, & Crucem, quod non est suus villanus, nec debet esse de illo, (33) qui cum te mandavit per villano. & sint ille, & descendentes ab illo liberab illo, qui que rebit eum per villanum, & de successoribus suis. Tamen (34) salve Infansionis semper debent fieri in Curia Domini Regis, vel in posse illius quem ipse mandaverit, & iuratores semper debent esse Infansiones. Et in vltima Co-*

pilatione relati (35) licet. & immutati quoque postmodum alijs Foris (35) circa Iuratorum Equitum genus, pænâ, non verò vsque ad moderniores Curias (36) inhibutum, quominus huiusmodi testium, sive salvanum genere, ingenuitas tantum probaretur; quinimo, & inter Observantias Regni planè scriptum (37) Vnum solum Militem non posse salvare pro Infansionem, sed duos Milites posse; & novissimum Forus (38) etiam satis testatur id ita in usu fuisse, vsque ad illius editionem, dum ait: *Item declarando se las Infansiones solamẽte con la prueba de testigos de oïda, por la facilidad de este modo de probar, podian introducirse a Hidalgos muchos, que en la realidad no lo fuesen, &c.* Ergo nec dici potest ante illius editionem De Foro non sufficere hanc tantum Testium probationem ad ingenuitatem probandam, vel fortè gradus, medijs quibus à patre, a vis, et aliter nobilibus quis descendat, sicuti etiã de iure esse, supra iã vidimus. Quod pro Iosepho Bernal Infansionẽ, ac Regulatorum Regestrorum Maiore Scriptore meditabar. Casaraugustæ Februarij M. DC. LXXX.

Ioannes Ludovicus Lopez I. C.

1 Et ab anno 1580 =

(1) In l. 4. G. de Testibus.
 (2) Excell. Dom. Vicecancellarius Dom. D. Caritoph. Crepiti de Valdura obj. 14. nu. 68.
 (3) Quintilianus nover. lib. 1. inst. cap. 7. Sept. inde collidi solent, inde TESTATIO, hinc TESTES; locus utrimque: Hæc enim se pars IVRE IPRANDO, illa CONSENSV SIGNANTIVM essent.
 (4) Cicero Orac. in Verrem. Recita TESTIMONIUM Atheniensium. Quid ait? Dir. dic. que se clarus, et Papini Romanus de suis vœtigalibus, de suis aratoribus, de suis facijs, neque amici audiat.
 (5) Reletum ind. 3. ff. de Testibus.
 (6) For. Ann. 1311. Tit. ut debitorum non possit probari per literas sigillatas: nisi fuerint publicæ instrumenta. in Novis. Compilac. lib. 4. tit. 18. fol. 98. col. 4. in fine, ibi: Scimus de consilio, & assensu totius Curie, quod si de cetero aliquis petierit aliquod debitum, vel commandam, vel ostenderit albar annum, diffinietur, vel aliquam aliam obligationem cum LITERA aliqua SIGILLATA SIGILLO alicuius Baranis, vel alterius cuiuscumque, qua ab ista die in antea fuerit facta, qua

non sit PUBLICVM INSTRUMENTUM: talis petitio non valeat: nec Iudex aliquis petita: ut iudicare pro tali LITERA SIGILLATA: Exceptis testamentis, & codicillis, qui Testibus fuerint roborati secundum Forum, ut esse fieri assuetum: Exceptis LITERIS Domini Regis, & Thesaurariorum nostris, Magistri Rationalis, & Scripturarum Portionis: & Donationibus Pralatorum, & Religio foris: Et exceptis etiam Societatibus Mercatorum, quas ipsi consueverunt facere per LITERAS inter se: Alijs verò LITERIS CONFECTIS hæc enus, non intendimus: propter huiusmodi Forum dare aucto ritatem maiorem quam habere debeant. Et si quis habuerit TALES LITERAS temporis preteriti, non possit petere aliquid de contentis in eis, nisi eas ostenderit. & petere infra annum, a die preteriti in antea coordinè namerandum, cui illustrando ad unde Obl. Item licet 10. de fals. Instrum. lib. 7. tit. 12. fol. 11. col. 3. in fine. Et For. onic. de los Albas de Merendres, Ann. 1528. cod. lib. 4. tit. 1. fol. 11. col. 2. cum seq. tit. de cadulis Merendres, Ann. 1547. Vbi Ioan. de Bardax. in Com. de For. tit. de las letras emanadas del Consistorio de los Diputados, Ann. 1564. fol. 21. col. 4. Et For. tit.

de. de libris narrativis Iudicium. Ann. 1385. fol. 220. col. 2. Et For. tit. de cedulis Mercatorum, cod. Ann. fol. 221. col. 2. Et For. tit. de Albaranus de Alcederes, eod. Ann. fol. 223. col. 1. & ad hos tres supra proximos Foros, eorum Illustrater M.S. que habeo. Et For. tit. Que los Nobles, Caballeros, ni Huiusmodi no puedan ser presos por Albaranus. Ann. 1645. fol. 287. col. 3. in fine, de quibus omnibus, & Nos quoque late in Nos. & Comm. ad Arag. For.

(6) Lita s. s. ult. ff. de a iunistr. tur. l. non solum 8. §. 1. ff. de nov. oper. nunciac.

(7) Idem Cicero pro Quinctio. Tunc Nervius ipse pueris circum amico; dimittit; ipse suos necessarios ab artibus Lucinij, & a faucibus macelli corrogat, ut ad Tabulam Sestiam sibi ad sine hora secunda possideat. Veniunt frequentes, TESTIFICATUR iste P. Quinctium non fuisse, & se fuisse. TABULAE MAXIMAE, SIGNIS HOMINUM NOBILIVM CONSIGNANTVR. Idem eadem ratione VIROS BONOS COMPLEPRES ADVOCAT, TESTATUR isto audiente, se pro communi necessitudine id primum potero, ne quid, &c.

(8) In l. Lucius 21. ff. de his qui not. in sam. Lucius Titius crimen intendit Gaio Scio, quasi iniuriam passus, atque in eam rem TESTATIONEM apud Praefatum Praterio recitavit: Praefatus fide non habita TESTATIONEM nullam iniuriam Lucium Titium passum esse ad Gaio Scio pronunciauit. Quare, an TESTES, quorum TESTIMONIVM reprobatu est, quasi ex falso testimonio, inter infames habeantur? Paulus respondit, nihil proponi eor hi de quibus quaritur, in famium loco haberi debent: cum non oportet, (tortè oporteat) ex sententia, siue iusta, siue iniusta proatio habita, alium praevaricare.

(9) In l. 2. ff. de Testibus. In testimonio autem dignitas, fides, mores, gravitas examinanda est. & deo Testes, qui aduersus fidem suam (tortè sua) TESTATIONEM vacillant, audiendi non sunt.

(10) L. eurent. 22. ff. de Testibus, eos qui 27. §. 1. ff. ad l. Cornel. de falsis, l. 3. C. eod. iuncto Deciderio Herald. lib. 1. de auctor. rei iudic. c. 6.

(11) In l. 1. ff. ad l. Cornel. de falsis, ibi: Pars legit Cornelie irrogatur ei, qui falsas TESTATIONES faciendat, TESTIMONIA ve falsa inspicienda dolo malo coerit. Vbi non male etiam legit idem D. sider. Herald. ubi sup. c. 5. TESTAMENTA.

(12) In l. 9. §. pana. ff. eod. ibi: Si falsas TESTATIONES faciendat, TESTIMONIA ve falsa inspicienda dolo malo coerit.

(13) Iuxta illud eiusdem Quintilianii lib. 5. c. 13. Siquid ad aduersario TESTATIONIBVS eompresbentum.

(14) In Rubric. de Testibus, & Accusationibus. Vbi Dom. D. Em. Gonzalez Tellez, & ad cap. 11. in Notis eod. tit.

(15) D. bene enim Testes rationem sui dicti facere manifestam, vt in Auth. 10. §. & licet col. lac. 7. & infra nu. 19.

(16) Approbare enim est, rem aliquam vt bonam proferre, iuxta illud Ciceroonis 4. Academ. Nec tamen ego is sum, qui nihil vquam falsi APPROBEM.

(17) Deuter. c. 17. ibi: In ore duorum vel trium peribit qui interfecerit. Et c. 19. ibi: In ore duorum, vel trium stabit omne verbum, repetitum Math. 16. Et Ioannis 9. 8. Et ad D. Paulo 2. ad Corinth. 13. v. 2. Et ad Iacobus c. 18. v. 2. Et in eam.

75. Apostolor. Et in Synod. Trul. can. 87. Et in cap. admonere 33. q. 2. Et cap. novis, de Iudicijs. Et cap. cum esset de Te Ham. Et ad Gratiano in Summa 2. q. 4. Ant. August. nostro in epis. iur. lib. 32. tit. 3. D. Thom. 2. 2. q. 70. art. 2.

(18) L. ubi numerus 12. ff. de Testibus, qui illustranda de Plautum in Menec. adu. 4. v. 20. ibi: Nec magis ego manifesto teneri hominem kucnem vidi. Omnibus malefaciis: Testes cret adorans acer-rimi.

(19) Bartolus, Baldus, Castrensis, & ceteri apud Barbossam in collez. ad banc legem nu. 4. Dionis. Gotofred. ibid. nu. 15. ibi: Testis legitimis admittitur nulus causam non approbat, qui dicit sui causam non reddi; que fit ira TESTATIO sola est, & non du, i. e. qui ita restatur non prebat, de quo vide Oldendorp. c. 5. de testib. n. a. v. v. m. s. p. r. i. o. b. s. 2.

(20) In l. 2. C. de Testibus.

(21) L. 10. 13. & 17. ff. de probat.

(22) L. 6. de fide instrum. l. 16. de lib. causa. d. l. 10. de probat.

(23) Idem Dionis. Gotofred. ad d. l. 2. de testib. nu. 11. add. & Donellum ad banc. eandem legem vbi contrariam sententiam falsissimam vocat.

(24) L. 2. de excusat. tur. l. 3. de consibus.

(25) Ve Romae quondam factum de quo Rege post Rebus. rom. 2. ad Consi. Gall. Traet. de Regestris Baptis. m. Sepultura, &c. & Gotofred. in d. l. 3. de consibus; Brissonius antiquis. lib. 1. c. 3.

(26) Lib. 1. tit. 14. De probat. Infanciam.

(27) Lib. 6. tit. 2. de prelamantibus in seruitu. For. 1. quem tamen cum tit. superiori de condec. Infanciam. editi Codices antiqui, & nobi male confundunt, ve iam monui in Dissertat. de emendat. Foror. Arag.

(28) Et efficiantur villani. Verba hae de sunt in editis vulgo Codicibus, iunt tamen in M. S. antiqui scilicet memorium in d. Dissertat. de emendat. Foror. & in Notis, & Comm. ad hunc For.

(29) d. lib. 1. tit. 19. De monstr. com no et vilan.

(30) Foro Item quicumq; in M. S. antiquis. Cod. ubi tit. de pavis. For. 2. vt in meo. vel tit. anteced. de Receptoribus, lib. 8. sed perperam. collectat. de ratavit notavit iam Bages ad obs. item adlocatur erat, de salva infanc. fac. d. lib. 8. in editis veteribus, vt melius sub eodem tit. de condic. Infanciam. l. gitor d. lib. 6. For. 8.

(31) In M. S. Cod. Miles vel alius Infanciam, sed edita. lectio. Cod. Iocetant magis quadrat, vt monui iam quoque in d. Dissertat. de emendat. Foror. Arag. & in Notis, & Comm. ad hunc For.

(32) Vassalus. In editis Cod. Villanus, sed non rectius, vt iam monui ubi sup.

(33) Nec debet esse de illo. Verba hae de desiderant in editis Cod. sed sint in M. S. antiquis, vt etiam ubi sup. iam monui.

(34) Tamen. Hoc verbum etiam abest in edit. Cod. vt monui ubi sup.

(35) Lib. 7. tit. 2. For. 4. & 5.

(36) Foro Item quod de casero, tit. Quomodo quis debeat. Ecce Ann. 1265. Et For. 2. 3. 4. & 5. eod. tit. Ann. 1300. Et For. de los procesos de Infanciam. Ann. 1585. vbi non quoque late.

(37) In Curijs superior. Ann. 1678. Tit. De las Infanciam, sed de modo de probatibus.

(38) Obl. Item vnus tit. de condic. Infanciam. nat. & lib. 6.

(39) D. For. vnic. Tit. de las Infanciam, y del modo de probatibus, superioris Ann. 1678.